

¿Piensa usted, señor Fabra, dejar a los niños tirados este verano, también, en esta comunidad?

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Muchas gracias.
Señora consellera.

La senyora consellera de Benestar Social:

Muchas gracias, señor presidente.

¿Recuerda usted aquella frase de «elegí un mal día»? Yo creo que han elegido un mal día para hablar de este tema porque, precisamente, hoy, en España, los dos grandes partidos políticos –y esperamos que alguno más– firman el primer gran pacto de legislatura por las personas, porque no si se han dado cuenta de que esta sociedad en crisis lo que necesita es generar confianza, necesita recuperar la confianza, también, en sus políticos, y hoy se firman en España el primer pacto de legislatura. Podrían hacer lo mismo, podrían apuntarse a trabajar y a coordinarse con nosotros.

Pero dice usted –y ayer lo dije en esta cámara–, habla de los niños –se lo ha dicho el presidente–, y ¿qué pasa con la familia? ¿Usted cree que vamos nosotros a patrocinar y promocionar medidas que sesguen, que digan «este es el comedor de los niños excluidos»? Y ¿qué pasa?, ¿que sus familias no van a comer?, ¿que los hermanos pequeños que no estaban en el comedor escolar no van a comer? (*Algú demana silenci: «xxt!»*) ¿Y los mayores, que tampoco están en el comedor escolar?

Trabajamos íntegramente por las familias y por todos los valencianos.

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Muchas gracias.

Pregunta del síndic del Grup Parlamentari Compromís, senyor Morera.

El senyor Morera Català:

Moltes gràcies, senyor president.

Molt honorable president de La Generalitat.

Vinc ací a parlar de transparència i exemplaritat. Exemplaritat és complir la paraula donada. ¿Ens ha enganyat el senyor Montoro? ¿Va a exigir vosté el deute històric que té l'estat amb el poble valencià? ¿Mos ha enganyat? ¿Va a aprovar vosté la PNL que presenta el nostre grup per a reclamar els diners que mos deu l'estat al poble valencià com vosté ha reclamat en tantes ocasions?

I, segona qüestió, ¿quines mesures de transparència ha adoptat el seu govern des que vosté es president de La Generalitat per a acabar amb la trama de corrupció instal·lada en les institucions públiques valencianes?

El senyor president:

Molt honorable president.

El senyor president del Consell:

Muchas gracias, señor presidente.

Ya le he respondido en otras ocasiones sobre el tema de ejemplaridad y transparencia.

Mire, además de la actitud que mantengo sobre ciertos comportamientos que son públicos –y ya he defendido también, aquí, en esta cámara–, le puedo decir que, en cuanto a transparencia y ejemplaridad de lo que son los contratos firmados por la Generalitat valenciana, somos los que más aportamos en cuanto a conocimiento, tanto a los ciudadanos, como garantizamos que el procedimiento sea el más adecuado, el más transparente y el más ejemplar.

Mire, se lo dije y se lo vuelvo a decir, publicamos íntegramente las cuentas..., general de La Generalitat, siendo una de las pocas comunidades que lo hacemos; ofrecemos toda la información a los ciudadanos sobre todos los organismos vinculados a La Generalitat, como universidades, cámaras agrarias, consejos reguladores, consorcios y fundaciones; publicamos mensualmente en el *Diario Oficial de la Comunidad Valenciana* el resumen de la ejecución del presupuesto y la situación de la tesorería; la intervención general realiza un control interno y permanente de todos los gastos e ingresos; somos la primera comunidad que aprueba y publica el informe de la Sindicatura de Comptes, y hemos creado el registro único de facturas. Y, como ya anticipé, también a partir del día 1 de julio, se incluirán en el registro oficial de contratos, los contratos menores.

Pero, fíjese, eso es lo que hacemos nosotros y es la mayor garantía que puede tener la sociedad de transparencia y ejemplaridad: tener los contratos absolutamente fiscalizados por aquellos órganos correspondientes.

Yo lo puedo decir, señor Morera, pero su experiencia en el gobierno, aunque sea municipal, es muy pequeña. Solo en seis municipios de la comunidad –hay 542– ustedes tienen mayoría absoluta y solo representa el 0,1% de la población.

En aquellos donde han tenido responsabilidades de gobierno compartidas, hemos comprobado cuál es la realidad de Compromís. Y el señor Baldoví fue el alcalde más opaco de las cuentas de toda la Comunidad Valenciana. (*Aplaudiments*) Esa es la realidad que ustedes tienen frente a nuestra ejemplaridad y transparencia. En hechos comprobados y fiscalizados por organismos independientes, nos dicen que nosotros somos ejemplares y transparentes, cosa que ustedes cuando gobernaron no lo pudieron demostrar. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Muchas gracias.

Senyor Morera.

El senyor Morera Català:

Senyor president, vosté ni és seriós, ni és responsable, ni inspira confiança.

Tenim una situació de devaluació social, persones que estan patint moltíssim i vosté és incapàç de defendre els interessos del poble valencià. És incapàç d'alçar la seu veu. L'han enganyat i vol enganyar a tot el poble valencià.

Vosté és un president dèbil que no es fa respectar i que no demana els diners que ens pertoquen en principi d'igualtat i, per tant, vosté no ens inspira cap confiança.

Mire vosté, tota la trama de corrupció instal·lada en les institucions valencianes i tots els imputats són del PP. Ací no és un cas aïllat. És un cas gravíssim. I que vosté en dos anys no ha actuat pràcticament en res.

Vosté representa l'administració, d'acord amb Transparència Internacional, una ONG, de les 17 administracions autonòmiques, la número 15, és a dir, de les pitjors en transparència. No ens done lliçons.

¿Ens pot explicar vosté tots els casos que afecten al Partit Popular de Gürtel, de Teconsa –quan vingué el papa, es furtà–, de Brugal, el cas Nós –que afectarà pròximament l'expresident de La Generalitat, ja l'està implicant, i l'alcaldeessa Rita Barberá–, d'EMARSA, el cas de cooperació? Tot això no són casos aïllats. Això és una trama instal·lada en l'administració i en les ramificacions que té amb les persones que vosté va designar en els bancs, que també, segons el president del Banc d'Espanya d'aleshores, també, han delinquit i estan en estos moments imputats amb delictes gravíssims –els que van designar vostés– i els que afecten als PAI. Tenim l'alegria de vore com s'ha tombat el PAI de Porxinos i vore com s'ha especulat en el nostre territori amb la col·laboració d'esta trama corrupta.

¿Sap el que ha declarat..., ahir mateixa, ahir mateixa, el que s'ha declarat? Que si se trau el fons que té el senyor Correa en un fons d'inversió en Suïssa, Espanya cae. ¿Sap on va especular el senyor Correa gràcies a eixa trama corrupta? En ajuntaments com La Nucia i Altea governats per vostés.

Per tant, la qüestió no és una qüestió de detall, és una qüestió anecdòtica. És una cosa que implica tota l'administració i vosté no ha actuat diligentment, ni amb transparència ni atacant l'opacitat.

Jo afirmo que vosté i el seu govern han permés que no se pose a disposició de la ciutadania els contractes que impliquen a tota esta trama corrupta de l'administració. Esta trama corrupta que té un nom, ¿sap com definix la instrucció del cas Nós...?, perquè la justícia va avançant, diu sobre el seu govern i sobre el govern dels partits populars, que les decisions arbitràries adoptades «mediante ejercicio abusivo del poder con la finalidad de beneficiar a determinadas entidades o personas al margen de utilidad o necesidad pública». Este és el *modus operandi* dels seus governs.

I jo li dic que això suposa, des del nostre punt de vista, una clara definició del que són eixos governs. I és una corrupció sistemàtica inserida en el govern que l'economia la subordina als interessos, als interessos dels que estan en el govern que es beneficien d'ells en adjudicacions, en PAI, en enxufismes... Tot això és el seu govern. Tot això és el seu govern.

I davant l'actuació clara, decidida, ferma de lideratge de neteja pública, de regeneració democràtica, ¿vosté què ha fet? Opacitat. El que mos acaba de dir ací ja ho dia Francisco Camps. I la justícia actuarà.

El meu consell és que vosté pose a disposició dels grups parlamentaris tota la documentació que li demanem.

No mos ha donat informació... no mos ha donat cap informació sobre l'*open 500* de tenis, ni el contracte de la fórmula 1, ni la compra de Valmor, una empresa que compra vosté, deficitària de 30 milions, ¡de 30 milions!, ¿per un euro? Amb eixos 30 milions el que podríem estar fent en estos moments per a evitar la devaluació social!

Els contractes menors li's vam demanar mosatros fa tres anys, tres anys, i la caixa fixa –la diputada Mireia Mollà– i no mos van fer ni cas.

El senyor president:

Vaja concloent, senyor Morera.

El senyor Morera Català:

Arriben tard.

Per tant, jo li pregunte: ¿va vosté a posar a disposició d'estes Corts tota eixa informació «pública», perquè són diners públics...

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Morera.

El senyor Morera Català:

...o va a continuar vosté refugiant-se en les excuses...

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Morera.

El senyor Morera Català:

...que mos dia el senyor Camps? (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Molt honorable president.

El senyor president del Consell:

Señor Morera, ustedes niegan también la realidad. Las veces que hemos comparecido aquí tanto yo mismo, como mis *consellers*, las preguntas escritas y orales que les hemos atendido avalan, avalan que nuestra intención y voluntad, como no puede ser de otra manera, es clarificar todas esas cuestiones.

Pero, fíjese, usted habla de pedir documentación. Se supone que cuando se pide documentación es para consultarla. El señor Morera, del partido Compromís, lo que hizo es que los funcionarios de La Generalitat tuvieran que dedicar horas, quitadas a poder atender a los ciudadanos, para que prepararan documentación.

Ustedes solicitaron 2.357 informaciones sobre una materia en concreto. ¿Sabe cuántos expedientes consultaron? 78, señor Morera, el 3%. Pero no le importó el que hubieran una serie de funcionarios dedicados exclusivamente a facilitar esa información, porque a ustedes eso no les importa. No buscan el saber qué es lo que pasó. Lo único que buscan es poder mantener su argumento de que nosotros no facilitamos la información, cuando es falso, señor Morera. Sí que la facilitamos. El problema es que ustedes no van a verla. Esa es la realidad que tenemos en este parlamento. (*Aplaudiments*)

Hoy ha hablado de enchufismo. Pero, ¿qué decía usted cuando nosotros hacíamos los ERE en el sector público empresarial? ¿Qué decía, señor Morera?, después de haber intentado hacer una página web donde se denunciaron los enchufismos, que no sé si fue consultada por uno o por dos, o por ninguno, no lo sé. Pero, ¿qué pasó? Usted criticaba el que las personas que estaban en el sector público lo único que habían hecho es simplemente estar de acuerdo con el Partido Popular. Pues no, señor Morera. Hemos hecho lo que teníamos que hacer, siempre con rigurosidad y haciendo aquello que en estos momentos va a permitir el que podamos mantener el estado del bienestar, es ser mucho más rigurosos y estrictos en cuanto a control y el gasto de esta comunidad.

Por eso, vamos a seguir en ese camino y vamos a seguir facilitando información a ustedes y al resto de grupos, aunque, como ustedes, no vayan a verla. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Muchas gracias, señor presidente.
Senyor Ferri.

El senyor Ferri Fayos:

Senyor Fabra, vosté, al final, tindrà el nas com Pinotxo, però bé.

En un sistema on prime la transparència, on existisquen òrgans fiscalitzadors, on cada cèntim públic estiga auditat i controlat no passaria el que està passant en aquesta terra. No passaria que els diners dels nostres impostos acaben en una xarxa de corrupteles vinculada al Partit Popular. No passaria que els diners destinats a projectes de cooperació acaben en pisos o garatges de València o Miami.

¿Què ha fallat, senyor Fabra? I, ¿què està fent vosté perquè no continue fallant? Un d'aquests òrgans fiscalitzadors és el síndic major de Comptes, síndic que controla precisament a qui els tria. Això sol ser un oxímoron.

Senyor Fabra, ¿què pensa vosté que el síndic major, que se suposa que és el màxim fiscalitzador de La Generalitat, es reunira de forma secreta amb Luis Lobón, exsecretari autonòmic i imputat en el cas Nós, el 26 de gener de 2011?

¿Per què el síndic major va donar indicacions perquè no constara en el registre de visites? ¿Què amaga el síndic major?

El senyor president:

Moltes gràcies. (*Remors*)

Senyor vicepresident.

El senyor conseller de Presidència i Agricultura, Pesca, Alimentació i Aigua:

Mire, vostés poden fer les conjectures que vulguen. Estem convençuts que el síndic major –i conteste a la seu pregunta– no amaga absolutament res, com no amaga absolutament res este govern, i vaig a donar-li unes dades.

Des que s'ha començat la legislatura el president ha respondut a 111 preguntes d'interès general, el Consell i els seus als càrrecs han contestat a 22.468 preguntes escrites i 898 preguntes orals, els membres del govern han comparegut en 343 ocasions davant del ple i les comissions, hem atés 7.858 sol·licituds de documentació i 73 interpellacions.

Com vostés poden comprovar, el model Baldoví de transparència no és el nostre model.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies.

Senyora Oltra.

La senyora Oltra Jarque:

Gràcies.

Del 14 de gener al 22 de febrer de 2011, Alexandre Catalá, imputat en el cas Cooperació, va visitar sis voltes la Sindicatura de Comptes, entrant directament acompañat pel conductor del síndic major, José Luis Sánchez, o sense identificar-se a l'entrada per indicació de la cap de gabinet del síndic major, Carmen Segura.

El 14 de gener i 22 de febrer de 2011, Rafael Blasco, imputat en el cas Cooperació, va visitar per dues voltes la Sindicatura de Comptes, eixint a les onze menys quart de la nit, el dia 22.

L'11 de febrer, Josep Maria Felip, imputat en el cas Cooperació, visità la Sindicatura de Comptes. L'acreditació la va facilitar Carmen Segura, cap de gabinet.

Set visites en un més; algunes, a hores intempestives. No eren reunions amb tècnics, ni amb els tres síndics, sinó

només amb el síndic major i la síndica Marcela Miró, els dos posats pel Partit Popular. No constaven al llibre de visites per indicació expressa de la cap de gabinet del síndic major. ¿Per què? ¿Li sembla ètic? ¿Li sembla una bona imatge de les nostres institucions? ¿Què pensa fer?

El senyor president:

Moltes gràcies.

Senyor vicepresident.

El senyor conseller de Presidència, Agricultura, Pesca, Alimentació i Aigua:

Moltes gràcies, senyor president.

Mire, vaig a dir-li el que pensem fer, i d'una manera molt breu, aclarir la ignorància que vosté tenen.

El síndic major l'elegiren Les Corts, no l'elegix el govern de La Generalitat.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies. (*Remors*)

Pregunta de la síndic del Grup Parlamentari Esquerra Unida, senyora Marga Sanz.

La senyora Sanz Alonso:

Señorías.

Señor presidente.

Buenos días.

Yo, en primer lugar, quiero traer nuestra solidaridad con los investigadores que hoy se manifiestan en la calle para protestar (*aplaudiments*) por el desmantelamiento que ustedes van a hacer del sector.

Y, señor presidente, la pregunta es la siguiente: ¿ha aprovechado usted la visita de Mariano Rajoy para exigirle que atienda las necesidades de los valencianos y las valencianas?

El senyor president:

Muchas gracias, señora diputada.

Molt honorable president.

El senyor president del Consell:

Muchas gracias, señor presidente.

Por supuesto, cada vez que viene un miembro del gobierno yo le comento cosas de la Comunidad Valenciana, como no puede ser de otra manera. Pero no solo cuando vienen, señora Sanz, también cuando vamos a Madrid o cuando trabajamos todos los días, o bien con el presidente del gobierno, con sus ministros o cuando la gente de su gobierno.

Porque yo no sé usted cómo entenderá que se tienen que realizar estas cuestiones. Porque el diálogo que tenemos junto con el gobierno es fluido y permanente. Y eso ha posibilitado que cuestiones fundamentales para la Comunidad Valenciana durante este año se hayan resuelto, como el tema de la Ley de costas, muy importante para esta comunidad, o el incremento de efectivos policiales, también requerido para incrementar la seguridad de nuestros ciudadanos. O trasladando los problemas de financiación que tenemos y que han posibilitado el que se nos dé instrumentos, también utilizados por otras comunidades, para poder resolver sus problemas de infrafinanciación.